

figelse af S. N. Hansen). Ja, det ærede Medlem maa undskyldes, jeg kjender ogsaa noget til disse Forhold, og det har været min Erfaring, at Mangel paa Salg paa de fleste Steder har været begrundet i, at Fæsterne have fundet, at de havde det høist fortræffeligt, saaledes som de havde det, og ikke frygtede for at blive mishandlede af Godseierne; dette har forhindret dem fra at gaae ind paa større Byrder, som de ganske naturligtvis havde maattet paatage sig, naar de havde forandret deres Besiddelsesform. Det maatte altsaa i alt Fald være den Fordring, der skulde gjøres, at man gav Forhold af denne Beskaffenhed, der sluttes paa Folks Liv, Leilighed til at vise, om det virkelig skulde være en overflødig Foranstaltning, man dengang traf, men denne Erfaring kan man virkelig ikke gøre ved allerede 1875 at ville affasse den. Hvad nu § 8 angaaer, da skal jeg sige, at der er et af de Punkter, hvor jeg kan være enig med det ærede Medlem. Jeg finder idetmindste fra Fæstelovgivningens Side intet Egentligt at indvende emod den eller i alt Fald fra den Betragtningens Side, hvorpaa Fæstelovgivningen er bygget, Intet at indvende derimod. Det er aldeles utvivlsomt, at det er en af de mørkeste Pletter paa hele Fæstevæsnet, denne Enkens og Børnens Stilling, og jeg er ligesaa enig med den ærede Forslagsstiller i, at, om der ogsaa ved dette skabes et vist abnormt Forhold, som ganske vist vil vække Anstød, og som trænger til andre Betegnelser end den, der foreligger i denne Paragraph, er der dog Intet til Hinder for at sikkre Enken den Bemyttelse, hun ifølge sin Mand's Fæstebrev har, ved at tage den Hindring bort, der har været for, at hun for sin Besiddelsestid kunde indgaae nyt Ektekab. Men en ganske anden Ting er det, mine Herrer, om det kunde siges at være en ret praktisk Foranstaltning; dertil tror jeg ikke, at den ærede Forslagsstiller har Ret. Det bliver en saa besynderlig Stilling, der gives den Mand, der saaledes skulde gaae ind til Enken, at de fleste Mænd, der ere istand til at gjøre det, ville betænke sig storligen derpaa, og dernæst er det aldeles umuligt, at mangfoldige eller adskillige Gange vil netop den Mulighed, der her er aabnet Enken til at gifte sig, maaskee virke

som en Hindring for at kjøbe, idet hun, hvis hun ikke havde kunnet gifte sig, muligens vilde have truffet Foranstaltninger for at sikkre sig og sine Børn Nyttens af Gaarden, ved at komme til en Overenskomst om dens Overgang til Selveiendom. Der er imidlertid en anden Betragtning, som jeg endnu maa gjøre gjældende ved denne Paragraph, og det er, at saaledes som den er redigeret, kan jeg ikke tage imod den; thi der er ikke givet nogen nærmere Betegnelse af, hvilken Retstilling denne Enkens Mand egentlig kommer til at indtage, om det er ham, der bliver Fæster, eller om han kun bliver Fæsterkens Mand, om det er ham, der i alle Forhold træder op som Besidder af Gaarden, eller om han kun er Konens Besuldmægtigede. Der er ogsaa, mine Herrer, et Forhold, som ikke er ganske uden Betydning, og som jeg derfor ikke skal undlade at henlede Opmærksomheden paa, fordi netop et saadant Forhold undtagelsesvis kan forekomme allerede efter den gjældende Lovgivning. Det er et Forhold, som hænger sammen med en Bemærkning, som blev gjort af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein) ved den forrige Sags Behandling. Naar en Fæster bliver dømt til offentligt Arbejde i 3 Aar, forbyrder han sit Fæste; men hans Kone beholder Fæstetødet. Naar han efter udstaaet Straffetid kommer tilbage, er der naturligtvis Intet, der forhindrer Konen fra at tage ham til sig igjen; men hans Fæsteret er forbi, og Fæsteforholdet bliver at ordne efter Konens Forhold og ikke efter Mandens. Det er altsaa en Nødvendighed, at denne Paragraph, naar den skal træde ud i Livet, kommer til nærmere at betegne, hvilken denne Mand's Retstilling er; thi uden dette, forekommer det mig, at den ikke vil kunne bruges. Der er en anden Bemærkning, jeg heller ikke kan lade være at gøre. Vel staaer der her, at Manden skal stille en Sikkerhed, men der staaer ikke Noget om, hvilken Ret Bedkommende har til at gjøre sig betalt i den, hvilken Ret han har, dersom han har maattet gjøre sig betalt i den, om han saa har Ret til at forlange, at den skal stilles paany; thi ellers er denne Sikkerhedsstillelse jo aldeles